

קב:

עין משפט
גר מצות

לֵב אֶבֶן מִיּוֹן פִּיד תִּהְיֶה
נִדְרִים הֵלֵךְ סֶמֶךְ לֵאמֹר
רַחֵם עוֹשֵׂי יָד סִי רַחֵם
סִיפִי אֵל;
לֵב גִּיּוֹן שֶׁם הֵלֵךְ סֶמֶךְ
סִיפִי

לד' ד' מ"י פ"ו מהל' ערבין
הל' לד' ופ"ט מהל'
טירות הלכה ח'
לד' ה' מ"י פ"ח מהל'
מעשה הקרבנות הלכה

לד ר ד מיי פייג תהל'
מדרש הלכה ב ועין
בכית (ופי' תהל' שבועות
הל' ה) סמג לאין רמב
טוש"ע י"ד פ"י רלד טעף לו
(יפ"ר רבח טענה ג):

יבינו גרשום

גנו: אמר ליה, התם גמי
הסרת נדרים לא מצית
למיסר דלא יהא נוהג
אלא בדור זה דילין זה
זה משחיתין חרין מה זה
זה משחיתין חרין לדורות דחמב
ביה לדורותיכם אף זה
דהסרת נדרים לדורותיכם:
ומקשינן האי גמי, הסרת
נדרים ליגמר זה הדבר
מהו הדבר דכנות עלפחד
דאזהרה דכנות עלפחד

ידוע נהגה אלא האורא דר
 ואף הארץ הפרת נדרים לא
 ידע נהג אלא ברור זה
 ידע לרבות. ומא' חזית
 ומקשה ליה הכי אקיש ליה
 הכי: מא' מא' חזית
 לא מצית לשכמי ברשעא
 חזית הכי זה הדבר הדפתי
 נדרים איצטריך להדיב שיה
 לאקיש ליה חזית רשעא
 חזית והואיל איצטריך
 להדיב שיה להכי חזית
 ליה לרבות כשחזית חזן
 אלא הכי כשחזית חזית
 מא' חזית שיה חזית
 למילין חזית חזית חזית
 מא' חזית חזית: מא'
 חזית שיה. נאמי כשחזית
 חזית זה הדבר חזית
 נאמי הפרת נדרים זה הדבר
 חזית חזית חזית חזית
 חזית חזית חזית חזית

מוזהרין דכתיב דבר אל
אזרח אל בניו ואל כל
בני ישראל זה הדבר וגו';
אף כאן, נבי הפרת דברים;
אהרן ובניו וכל ישראל
מצוי להפר ומשום
הפרת שוה ילפי' ליה סמל
וכל משחטו חרץ ולדורות
סימא' בכנות צלפחד;
לומר שהפרת דברים דכל
הדירות, וזמא דכל
ישראל כל דהו ישראל; והא
ראשי המטות כתיב, בהפרת
דברים שמשמע דבעינן
מטותם ולא הדירות;

[illegible]

(א) דברי רבינו לר"ד תיקון דהא אדרבה במניס מלמדי במליקה דוקא דק דכחוד גה"כ הוא דלמי חייב דק על השחיטה.

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

בשלישה הדיוטות. פי' ריב"ס דמדכתיב ראשי שמע ואין ב"ד שקול מוסיפין עליהן עוד אחד מראשי המטות דרשין יחיד מומחה וראשי היינו והיכי נדרוש מיניה דבעינן שלשה אלא נראה לר"י

הוא מדבועין יחיד
טות לא סגי צחד
ד שקול מוסיפין
אחד:

הם הקדש מעות
האדרבה מכאן

לה בקדש דהא
ייהו דבית שמאי
שינא מבית יהא
נגון דלמר חילו
ן לא ביהי אומר
וריס ב"ש הקדש
מחשבתו מבטלת
אל על הקדש כי
לא קדשי נחיר לו
מחשבה ותיקן
מחשבתו מבטלת
דש כ"ש שחבטל
ש אומר אדעתא
:גכ:

מתיר ואין בעל
ה' דלגים הלל

יומא וזי ר' יוחנן
עברא בנדרים ודף
ליה מזה הדבר
יוחנן חכם שאמר
אמר בלשון חכם
דמניא זה הדבר
ל מחיר וי"ל דלר'
ר'א אלא מסבירא
דמניא אלא דלא
משום דנפקא ליה
הדבר דריש ואע"ג
דשי גזירה שוה
ספרך מדי:

ושנת

הני מילי דיני ממונ
ששקולין כל ישראל
תמן: ה"ג ביחיד
המטות גבי שחוטי
בחור ונחמייב כרת
מילתא למפרע דל
מחזורי לטיבין כדא
מח של חרטה אינו
ההקדש בטעות הי

ב"ש אומרים כי
 יש ואלא נכן ב"ש
 נטעות
 וזהו דאפי' הקדש
 לא היה דיו
 חסם מזהה דקדש
 כיון להקדיש את
 הא' וס מלי' עבדי
 כלל ואפי' למילי
 על השפטים.
 ונחייב על המליק
 רים בפרק גערה
 ב"א אשר ישמע ע
 אכל חמרים מות
 טענה אלף ע
 ו"ה הורלה וטענ
 קיום הנעקב וטע
 כמו שכתוב בפרשה
 נלכון בעל ועל
 מישר ואין חסם
 נדרים ב"א
 ויהיו דלמדי
 די דהוא אשאר מ

והדבר הראשי המטות. ד
ישראל לאמר זה הדבר אשר
נוהג דין הפרת נדרים אל
נדרים מזה דשחוטין חודש

וזה⁽⁶⁾ הדבר דראשי המטות הרי נמי דלא יהא נהוג אלא בדור זה א"ל הווא יליף זה זה מהתם האי נמי ליליף זה זה מהתם האי מאי בשלמא התם איצטרי⁽⁷⁾ לגזרה שוה הכא למאי איצטריך לשתוק קרא מיניה ואנא ידענא דלדורות הוא מאי ג"ש דתניא⁽⁸⁾ נאמר כאן זה הדבר נאמר להלן זה הדבר מה להלן אהרן ובניו וכל ישראל אף כאן אהרן ובניו וכל ישראל ומה כאן ראשי המטות אף להלן ראשי המטות אמר מר מה להלן אהרן ובניו וכל ישראל אף כאן אהרן ובניו וכל ישראל למאי הלכתא אמר רב אחא בר יעקב לומר אשהפדת נדרים בשלשה הדיוטות והא ראשי המטות כתיב ביה⁽⁹⁾ כראמר רב חסדא אמר רבי יוחנן ביחיד מומחה ה"נ ביחיד מומחה⁽⁶⁾ ומה כאן ראשי המטות אף להלן ראשי

המטות למאי הלכתא אמר רב ששת לומר
 ישיש שאלה בהקדש ולביש דאמרי אין
 שאלה בהקדש דתנן ב"ש אומרים הקדש
 מעות הקדש וב"ה אומרים אינו הקדש
 האי זה וזה מאי עבדי ליה זה הדבר
 דשחטי חוץ מיבעי ליה על השוחט הוא
 חייב ואינו חייב על המולק זה הדבר
 דראשי המטות מיבעי ליה לחכם מתיר
 ורואין בעל מלתי בעל מפר ואין חכם מפר
 ובלבית שמאי דלית להו גזרה שחם הגפר
 נגדרים בשלשה הדיומות מנא להו נפקא
 להו מדתניא וידבר משה את מועדי ה'
 אל בני ישראל ר' יוסי הגלילי אומר

מועדי

אכל למישרי איסור נדר לא כפי בשפות מג' ויהי אהי ג
 להחיר נדרים ואפי' היטותם כהאין וביני: **ה' רשאי המ**
ה' חסה בקי בגמרה כלומר דר מויבא והאי דכתב רשאי
ה' שיש שללה בקדוש כמו שיש שללה דנגדירה
 ח"כ הלך אלל חסס להחיר לו הקדוש ומאל לו פסח של
 הוה קדוש משום שטור מרת והוא הדין לכל דבר קדוש
 וזה נדרים בשלהי פסח העזר מן הירק (נע ופ): **ו' וכל' דא**
 להחיר לדע' דעוקא אל הנדר משקיו ועשוהו נדר של
 למקדש חשבי ליה הקדש גמור כ"ש היכא דהוקדש בלא

אלה הפרק הוא במסכת נזיר [ל:]: **הקדש טעוט**. כדמפרש ה' הקדש וביה הלל ואומרים איני הקדש ואמרין בגמרא **הקדש אפי'** בטעוט וביה הלל סברי ה"מ תמורה אבל אחותה **ה' בטעוט כ"ש** כסדרה להו דכל הסדרה שהקדש בלא טעוט **ה' בטעוט טעוט** משוי ליה הקדש טעוט דמיו **למקדים** ל' ויזין דחשבי ליה ציט שמאי הקדש גמור אלמא שאילת **ה' זה** דשמוי חזן זה דרשאי המטות מאי דרש' צבו **ה' נדרים** משמוי חזן לזהרן ולגבי וכלל בני ישראל דאי **ה' כרת** דלפני השמות ענין קדשים בחזן דנפקא **ה' של** עוף בחזן [ו' משמע דזה ענין שפורש בפרש' **ה' ורסר** [דף ע"ח]. **על השחיטה חייב ואינו חייב על המליקה**. השחיטה חייב ואין חייב על המליקה: **חכם מפיר**. כלש **ו' ואין** היתר שחמט להו לרנן האי לא יחל. ועטס **ה' משואל** לו חטטה ועקר את הגדר מעקרו הלכך לא **ה' תמורה** אבל בעל מופר לשמוי ציט משמע בלא חטטה **ה' של** בלא טעט קריי הפרה: **ואין חכם מפר**. שאס אמר **ה' עבד** ליה לשון התרה ולזה לשון הפרה והכי אמר' בזה"ל **ה' חזן** בלאו חכם לא אמר בלוט דמניא זה הדבר חכם **ה' שחל** סיכול כו'. ולב"ה נפקא להו מסבדא דפרפרישת לעי **ה' חכם** דבעינן **ד"ג** ה' הדיוטות ואי יחיד מומחה **ה' בשליה** מסכת שבת דף קט. **ד' שאלה** לריכס **ד"ג** הפר **ה' דאי** זה כיון דליכא למידרשיה למעוטי הפרס חכם ו

חייב רק על השחיטה.

מסורת הש"ס

(א) נדרים עתה, (ב) ונחמים קול, (ג) ונדרים עתה, כל הסוגיות, (ד) ולקמן קבל, יבמות כה: נדרים עתה: ע"ש בסוגיות לא, (ה) ונדר ע"ה, (ו) נדר ל"ה ערסן כה, (ז) ונחמים קול, (ח) ונדרים עתה: (ט) ויקרא ח, י' ונחמים עתה, (כ) ולחרי מיה משה ו', (ל) ונחמים עתה

תורה אור השלם

1 ויודבר משה אל ראשי
המטות לבני ישראל לאמר
זה הדבר אשר צוה יי
במדבר ל ב
2 דבר אל אתרן ואל בני
ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם זה הדבר אשר צוה
יי לאמור: ויקרא יז ב
3 ויודבר משה את מעדיו יי
אל בני ישראל:

הגהות הב"ח

(ה) נבי' כחיד מומחה אמר
מר ומה כלן: (ב) רשב"ם
די"ה על וכו' של טיף בחזק
דודא משמע כענין שמעיד
כפרסה זו חייב: (ג) ר"ה
הפירט וכו' לא תתעטין
מיצה דורות: (ד) רשב"ם
דעני וכו' ולא לכן דהרי
הקדוש כוונ' אחר:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones